

ve konsekvenser ud over hele ejendomsmarkedet, men det havde også andre konsekvenser. Det kunne f.eks. være svært at flytte efter nyt arbejde, fordi man ikke kunne sælge sit hus. Den situation er ændret. Den nye situation på boligmarkedet er – og boligmarkedet er jo usædvanlig markedsstyret – at man har set stigende huspriser i visse områder. Det vil naturligvis også afspejle sig i den kommende vurdering, men for de fleste husejere vil der være tale om stigninger, der kun medfører ganske beskedne forhøjelser i egen lejeværdi, forhøjelser, der måske ligger omkring 50 kr. om måneden, forhøjelser, som er meget beskedne, hvis de skulle sammenlignes med de fordele, den enkelte husejer har ved omprioritering og nedsat lejeværdi under skattereformen.

Derfor afviser Socialdemokratiet det forslag, der her er fremsat.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Må jeg minde både skatteministeren og den socialdemokratiske ordfører om, at det ikke er regeringens politik, der har ført til, at renten faldt i 1993. Rent faktisk er det den borgerlige politik, der er ført gennem 10 år, men når det så bliver sagt, at der er en fordel, fordi man har kunnet omprioritere – det har noget med huspriserne at gøre – så vil jeg bare sige: Jamen det er jo klart; når renten falder, så kan priserne stige, for folk vil stadig væk sidde for den samme nettoydelse, men det er selvfølgelig helt forkert, når man siger, at boligejerne har fået en skattemæssig fordel. Tværtimod.

Da man besluttede sig for at indføre brutto-skatten, blev alt meget værre, for rentefradraget har ikke den værdi, som det havde tidligere. Man har så nedsat lejeværdien fra 2½ pct. til 2 pct., men det kan aldrig nogen sinde kompensere for de merudgifter, boligejerne har fået i forbindelse hermed.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Både skatteministeren og den socialdemokratiske ordfører har gjort meget ud af at tegne et billede af, hvor meget der er gang i ejendomsmarkedet. Jamen det vil jeg ikke benægte. Og at skiltene med solgt er der, skal jeg heller ikke benægte.

Men vil skatteministeren og den socialdemokratiske ordfører være venlige at fortælle mig og landets boligejere, som hverken har solgt eller

har tænkt sig at sælge, hvilken glæde de får af, at der er 1 eller 2 pct., som har kunnet realisere denne værdi, og hvad der i deres indtægtsgrundlag skal betale den stigning? Er det rimeligt, at man nu siger til dem: I skal betale højere lejeværdi, I skal betale højere ejendomsskatter osv., fordi I har en eller anden papirvurdering på jeres ejendom, og hvis I realiserer den, bliver I noget rigere?

Det er jo fuldstændig urealistisk. 98 pct. eller mere af landets boligejere har ikke tænkt sig at sælge, og de kan ikke leve af papirvurderinger. Det kan man ikke købe frikadeller for, det kan man ikke købe rugbrød for. Er meningen så, at de skal gå ud og belåne den værdistigning, for at de fortsat kan bo i det hus, som de ønsker at bo i?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Da man nedsatte lejeværdien fra 2½ pct. til 2 pct., var det en fordel for parcelhusejerne, og når man taler med parcelhusejerne, når man taler med folk ude omkring, så har de det langt bedre i dag, end de havde op igennem 1980'erne.

Den lejeværdi, der kommer til beskatning, er også lavere, end den var i 1980'erne, langt lavere. Også selv om huspriserne stiger med disse 10 pct. i 1996.

Der er altså åbenbart en anden virkelighed ude blandt folk end den virkelighed, som fru Kirsten Jacobsen oplever herinde i Folketinget. Det må jeg sige, når jeg hører det korte spørgsmål, der her blev stillet.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Omprioritering af landets faste ejendomme har gjort det lettere at være boligejer. Der er ikke så mange af dem i dag, som står med den ene fod på et stykke vådt håndsæbe og den anden på en tvangsauktion – det vil jeg indrømme. Men det drejer sig om, at regeringen i forbindelse med skattereformen lovede ikke bare dette Folketing, men landets boligejere reduktion i rentefradraget og lejeværdiens ændring osv. Da det ikke gav nok kompensation til boligejerne, var begrundelsen fra regeringen: Omprioriteringsværdien skal lægges til, så kommer I ud på et blankt nul. Og nu er begrundelsen for, at man ikke vil neutralisere stigningen i den 20. almindelige vurdering, at omprioriteringsværdien gør, at de godt kan betale.